

Wat zoekt u?

door: P. Fuzier

Johannes 1:38

Meegesleept door de gang van zaken in deze wereld en al te dikwijls onze gewoonten aanpassend aan de hare, lopen wij het gevaar veel lering uit de Schrift uit het oog te verliezen. Dus is het noodzakelijk die weer in herinnering te brengen.

Meer dan ooit zien we krachtige ontwikkelingen om in het bezit van rijkdom te komen. Een wedloop naar fortuin, waarin men de winnaars benijdt. Dat spoort ons aan daaraan deel te nemen en langzamerhand gaan we ons gedragen alsof dat het grote doel van ons leven is, materiële goederen vergaren. Zoeken "rijk te worden". Vurig wensen voorspoed te hebben op aarde is miskennen, dat *"de godsvrucht met tevredenheid inderdaad een grote winst"* is (1 Tim. 6:6). Dat wil zeggen dat we niet genoeg hebben, niet tevreden zijn met wat we nu hebben, dat we niet vol vertrouwen zijn in Hem, die gezegd heeft: *"Ik zal u geenszins begeven en u geenszins verlaten"* (Hebr. 13:5,6). Geld geeft een zekere voldoening, die de vijand een onvermoebare verzoeker, gebruikt om die aan ons voor te spiegelen. Om in onze harten "liefde tot het geld" op te wekken. Een gevaarlijke valstrik! *"Maar wie rijk willen worden, vallen in verzoeking en in een strik en in vele onverstandige en schadelijke begeerten, die de mensen doen wegzinken in verderf en ondergang. Want de geldzucht is een wortel van alle kwaad. Door daarnaar te streven zijn sommigen van het geloof afgedwaald en hebben zich met vele smarten doorboord."* (1 Tim. 6:9,10). Een wortel van alle kwaad... .. vele smarten, dat zeggen wij niet, maar Hij die Zich nooit vergist in de waarde van dingen en de waarschuwingen, die Hij tot ons richt. Een wortel is het vruchtbeginsel van wat in een meer of minder nabije toekomst zich zal openbaren. Vruchten van alle kwaad. Niet het geld op zich brengt "alle kwaad". Maar de "liefde tot het geld". De wens om rijk te worden. Zijn goederen te vermeerderen.

Hij aan wie God een groot fortuin heeft willen geven, kan heel goed in geen enkel opzicht "de liefde tot het geld" hebben. Terwijl echter iemand die bijna niets heeft er mee vervuld kan zijn. Van Bileam staat geschreven dat hij "het loon van de ongerechtigheid liefhad" (2 Petr. 2:15). Hij had het geld lief! Wij vinden ook een voorbeeld in Gehazi en nog aangrijpender: dat van Judas. Bij al deze mannen zien wij de treurige vruchten van deze wortel, waarvan Paulus in 1 Timotheüs spreekt. Wie kan de "smart en alle kwaad" uitspreken, die gelovigen ondervinden van

wie in het hart "liefde tot het geld" woont? Schijnbaar zijn het gelukkige mensen. Ze worden benijdt. Maar hoe is het werkelijk?

God kan aan een van Zijn kinderen rijkdom geven. Dat is een voorrecht met alle daaraan verbonden verantwoordelijkheden. *"Als het vermogen overvloedig aanwast, en zet er het hart niet op"* (Ps. 62:10). Laten we met wijsheid beheren wat God aan een ieder van ons toevertrouwt. Wij moeten rekenschap over deze bediening afleggen, laten we er daaraan denken! Die veel ontvangen hebben, hebben een grotere verantwoordelijkheid. Zij moeten onthouden wat staat in 1 Timotheüs 6:17-19: *"Beveel de rijken in de tegenwoordige eeuw niet hoogmoedig te zijn en hun hoop niet gevestigd te hebben op de onzekerheid van de rijkdom, maar op God die ons alles rijkelijk geeft om te genieten, om goed te doen, rijk te zijn in goede werken, vrijgevig te zijn en mededeelzaam, om voor zichzelf een goed fundament weg te leggen voor de toekomst, opdat zij het werkelijke leven grijpen."*

God stelt ons een heel ander doel voor dan fortuin verzamelen in deze wereld. Hij zou willen, dat wij actief zoeken en wensen te bezitten, de ware goederen, de geestelijk rijkdommen. *"Zoekt echter eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden"* (Mat. 6:33). Stellen wij dat als onze eerste taak? Wanneer wij gestorven en opgewekt zijn met Christus worden wij vermaand om de dingen die boven zijn te zoeken, waar Christus is gezeten aan de rechterhand van God. Om te denken aan de dingen die boven zijn, niet aan die op de aarde zijn. Op die manier zullen wij schatten in de hemel hebben (Kol. 3:1-4; Mat. 6:19-21).

De voornaamste oorzaak van onze grote zwakheid, van het verval dat snel groter wordt, ligt in de koers van ons hart en daden. De vermaningen van Spreuken 4:23,26 en 27 gelden voor alle tijden en gelegenheden. *"Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen des levens."* Dat is de koers van ons hart. Daarna de beginselen die onze werkzaamheden moeten regelen: *"Weeg den gang uws voets, en laat al uw wegen wel gevestigd zijn. Wijk niet ter rechter [hand] of ter linkerhand, wend uw voet af van het kwade."* In plaats van de onvergankelijke goederen te zoeken, al wat we in Christus en met Hem hebben, wensen wij dikwijls de vermeerdering van rijkdommen na te jagen, waarvan eenmaal niets overblijft. Dat is omdat onze harten gericht zijn naar

die dingen. Het is dan niet verwonderlijk, dat ons geestelijk leven, weinig of slecht gevoed, kwijnt! De zwakheid die er uit voortkomt, brengt ons tot vele misstappen in ons persoonlijk leven, in ons huis en in het gemeentelijk leven. Die zwakheid maakt ons bijna onbekwaam trouw te zijn in alle dingen. Ja nog erger, onze broeders te helpen. Wonden te verbinden. Broederlijke dienst uit te oefenen, die zo nodig is en er vaak niet is. Het oordeel over het kwaad uit te oefenen, als dat noodzakelijk is, waarvoor we in veel gevallen niet het onderscheidingsvermogen bezitten. Dat leidt er toe dat een ieder doet, wat goed is in eigen oog, zoals dat het geval was in de Richterentijd.

Wat is het wezenlijke karakter – voortkomend uit het verlaten van Gilgal – van het geslacht na Jozua? “*zo stond er een ander geslacht na hen op, dat den HEERE niet kende, noch ook het werk, dat Hij aan Israël gedaan had*” (Richt. 2:10). Na hen staat er dus een geslacht op dat Hem niet kent en het werk van de Heer miskend, de bevrijding uit Egypte en het brengen door de woestijn, tot in Kanaan. Wij kennen ongetwijfeld de Heer, het werk dat Hij voor ons heeft volbracht en het werk dat Hij nu in ons verricht. Maar is die kennis vaak niet te oppervlakkig? Wij kunnen treuren als we denken aan het verval, als we bedenken dat we zo vaak niet hebben geluisterd. Maar als de tranen, zoals die van het volk in Bochim, niet de vrucht zijn van een oprecht en ware verootmoediging wat zich uit in de verwerping van de afgoden, dan zijn ze alleen maar een uiterlijke werking zonder echtheid, zonder praktisch resultaat. Het is een werk van God dat in onze harten moet werken zodat onze gewetens bereikt worden. Een werk dat ons de waarde zal laten begrijpen van de ware en diepe kennis van Christus en Zijn werk.

Paulus wenste “*om Hem te kennen en de kracht van zijn opstanding en de gemeenschap aan zijn lijden*” (Fil. 3:10). Petrus zegt in zijn laatste vermaning, zijn laatste boodschap: “*groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus.*” (2 Petr. 3:18). Johannes zegt in de twee keer dat hij tot de vaders spreekt, om aan te geven wat de hoogste graad is van geestelijke ontwikkeling: “*omdat u Hem kent die van het begin af is*” (1 Joh. 2:13,14). Kennis van de persoon van Christus, de eeuwige Zoon, de Geliefde van de Vader, de afhankelijke en vertrouwende Mens, die geen andere wens had, dan in alle dingen de wil van Zijn Vader en van Zijn God te volbrengen. Hem ten volle te openbaren, “*die een ontoegankelijk licht bewoont, die geen mens gezien heeft of zien kan*” (1 Tim. 6:16). Kennis van de Christus in de evangeliën. Kennis van Hem die nu aan de rechterhand van God zit en waarvan wij vermaand worden de heerlijkheid met onbedekt aangezicht te aanschouwen (2 Kor. 3:18). Als wij dat beter deden, zouden wij naar Zijn gelijkenis veranderd worden. Kennis tenslotte van Hem, die het werk heeft volbracht, dat de Vader Hem te doen had gegeven.

Wat een werk, dat God ten volle heeft verheerlijkt. Een werk dat de grondslag is van ons heil. De grondslag die rust op het volbrengen van de raadsbesluiten van God.

Een werk dat wij kunnen verhogen en prijzen. We moeten ook de praktische gevolgen voor ons in de gaten houden. Het kruis is het einde van onze geschiedenis in het vlees. Het scheidt ons van de wereld en haar beginselen. Het brengt ons in een nieuwe toestand. Wij zijn met Christus gestorven en opgewekt. Maar wij kunnen ons ook herinneren, dat de Heer het werk heeft volbracht, dat de Vader Hem heeft te doen gegeven. Hij blijft de volmaakte Dienstknecht. Zijn dienst heeft geen einde. Hij is Hogepriester, Voorspraak bij de Vader een trouwe Herder van Zijn schapen. Dat laatste werk volbrengt Hij vanuit de hoge heerlijkheid voor hen, die Hem toebehoren en op aarde wandelen, pelgrims op weg naar de hemel!

Wat een kennis wordt ons zo voorgesteld. Natuurlijk kennen wij ten dele (1 Kor. 13:12). Op aarde zullen we nooit anders dan ten dele kennen. Maar laten wij alle ijver openbaren om op te groeien in de kennis van Christus en van Zijn werk! Het is het echte recept voor al onze kwalen. Het behandelt de oorzaak en de slechte gevolgen ervan verdwijnen er door. Laat Christus het ware voorwerp van ons hart zijn. Als wij enige aantrekkelijkheid ervaren van de aardse dingen komt dat, omdat Christus minder waarde heeft voor ons hart.

Het was deze miskenning van de Heer en het werk, dat Hij voor Zijn volk had gedaan, dat de oorzaak was van de ellendige toestand van het volk in de Richteren dagen. Richteren 2:11 zegt ons: “*Toen deden de kinderen Israels, dat kwaad was in de ogen des HEEREN, en zij dienden de Baals.*” Een hart, dat niet met Christus en Zijn werk bezig is, een hart, dat niet bezig is met het goede, keert zich naar het kwade, de afgoden... Wat zijn er een afgoden in de huidige wereld! Het geld is er één van, de hebzucht die afgodendienst is. (Kol.3:5; Ef.5:5)

Het vervolg van Richteren 2 laat ons zien, dat God aan de ene kant hulp geeft aan dit ontrouwe geslacht en dat aan de andere kant Hij bestuurlijke oordelen over het volk moet brengen.

Hulp: Hij verwekt richters, die een gedeeltelijke, kortstondige bevrijding geven. Waarna het hart van het volk altijd even opstandig zich weer openbaart.

Oordelen: Zijn toorn ontgloeit tegen Israël en Hij bedient Zich van een of ander instrument om Zijn volk te kastijden.

Ondervinden wij ook heden niet wat de Heer voor ons doet, Zijn hemels volk? Aan de ene kant spreekt Hij tegen ons door middel van de een of andere daad van Zijn rechtvaardig bestuur. Dat is bijzonder ernstig. Wij moeten daarop acht geven. Aan de andere kant ontplooit Hij ook Zijn genadige hulp voor ons. Laten we die niet verachten. Dat het geheel van Zijn beschikkingen ons mag terugbrengen tot de kern en in onze harten de wens laat ontstaan om op te groeien in de kennis van Christus en van Zijn werk.

Twee discipelen van Johannes, aangetrokken door de Heer, gaan Hem volgen (Joh.1:35-37). Wij hebben ook die wens. Maar wat zoeken wij op die weg? Onze

belangen op aarde of Christus zelf? Misschien denken wij wel eens: “Eigenlijk moeten we niet bij zoveel details stilstaan, het voornaamste is toch de gehechtheid aan de Heer”. Ongetwijfeld. Maar de gehechtheid aan de Heer moet zich tonen in onze daden, meer dan in onze woorden. In onze praktijk van alle dag en in alle bijzonderheden daarvan. De Heer heeft het zelf gezegd: “*Als iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord bewaren*” (Joh. 14:23). Laten wij op de vraag van de Heer antwoorden als eertijds de discipelen met een andere vraag die het beste antwoord was:

“*Waar verblijft U?*” Hij zal ons brengen in de plaats, waar Hij woont, in het heiligdom. Zo kunnen wij bij Hem blijven en de dingen zoeken die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan Gods rechterhand, denken aan de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn (Kol. 3:1-4). Dan zullen wij zien, hoe gemakkelijk de weg is. Wij zullen kunnen voortgaan met een gelukkig hart en gaan van kracht tot kracht, genietend van de gemeenschap met de Heer. Door het geloof al proeven van de dingen die we spoedig in volheid zullen genieten.

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1963-286](#)

Titel: [Que cherchez-vous?](#)